

Rozpory ve výkladu § 72 popl. zák. a tím i min. nař. č. 181/1850 ř. z. a min. nař. č. 256/1852 ř. z. bylo by doporučitelno odstraniti cestou nařizovací, jako se to stalo nař. č. 181/50 ř. z., čímž pak by tato nařízení pozbyla platnosti. Vždy však bylo by nutno přihlížeti k předpisům knihovního zákona. Dojde-li jednou k úpravě zákonné, pak ustanovení obdobné u daně domovní, pozemkové a výdělkové (§ 265 zák. o přímých daních), resp. u poplatků z převodu na Slovensku (§ 36 zák. čl. XI : 1918), zajisté by nepůsobilo ve výkladu žádných obtíží (zaknihování jest provésti d o d v o u l e t o d e dne splatnosti).

P R A K T I C K É P Ř Í P A D Y.

Osoby vojenské řídicí jízdní silostroj za výkonu své služby jsou šem 1, odst. 2. zákona ze dne 9. VIII. 1908 čís. 162 ř. z. osvobozeny od ručení za způsobenou škodu nejen dle předpisů zákona automobilového, ale také podle předpisů práva občanského.

Žalobce A., uplatnil proto žalovanému B., poručíku československé armády pohledávku 5000 Kč, jako náhradu škody, způsobené silostrojem žalovaného. Soud I. stolice žalobu zamítl, odvolací soud uznal žalobní nárok po právu, co do jedné čtvrtiny, podle předpisů všeob. zák. obč. o náhradě škody. Nejv. soud obnovil rozsudek I. stolice z těchto důvodů:

Bylo zjištěno, že žalovaný konal jako poručík přidělený odbočce automobil. zbrojovky v Trenčíně kritického dne 21./V. 1928 přes Vrchoslavice, kde došlo ke srážce motocyklu žalobcova s trojkolkou, řízenou žalovaným, služební evičnou jízdu na základě služebního rozkazu k jízdě a že silostroj, který v době srážky řídil, byl majetkem vojenské správy. Je tedy zjištěno, že žalovaný řídil v době srážky jako vojenský řidič erární jízdní silostroj ve výkonu své služby.

Podle ustanovení odst. 2, §u 1. autom. zákona jsou od ručení jako řidiči osvobozeny vojenské osoby, řídily-li jízdní silostroj za výkonu své služby. Jak z materiálu zákona o silostrojích vysvítá a jak již bylo v rozhodnutí číslo 11.402 Sb. n. s., na nějž se odkazuje, vyloženo, bylo úmyslem zákonodárcovým vyloučiti vojenské osoby jako řidiče, řídily-li jízdní silostroj za výkonu své služby z r u č e n í v ů b e c, poněvadž stát sám poskytuje osobám poškozeným provozováním vojenského silostrojem vojákem dostatečnou záruku za náhradu způsobené škody. Z toho plyne, že odvolací soud posoudil spornou věc právně mylně, když má za to, že žalovaný za škodu ručí, ne sice podle předpisů automobilového zá-

kona, ale přece podle předpisů práva občanského. Žalovaný neručí za škodu žalobci způsobenou, ani podle předpisů automobilového zákona, ani podle předpisů práva občanského.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 13./10. 1932, č. j. R II 330/31. Dr. A. Jahoda.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y.

System des österreichischen Zivilprozeßrechtes mit Einschluß des Exekutionsrechtes. Von Rudolf Pollak. Zweite vollständig umgearbeitete Auflage mit Berücksichtigung der Zivilprozeßnovellen in der tschechoslovakischen Republik. Wien, 1932, Manz (X., 1136 str.).

Známý spis, jehož první vydání vyšlo v r. 1903, dostává se čtenářstvu do rukou v novém přepracovaném vydání. Je pochopitelné, že všichni ti, kdož znají původní vydání a opět a opět ho s prospěchem používali, nalézajíce v něm spolehlivého rádce při různých otázkách, jež se jim v praxi vyskytly, sáhnou k novému vydání se zvědavostí. A ti, kdož první vydání (dávno rozebrané) neznají, uvítají nové vydání s vděčností, poněvadž je jim umožněno aspoň nyní, aby se seznámili s jeho obsahem a mohli ho užívat. Dlouhá doba, jež uplynula od prvního vydání, zračí se ve vydání novém. Spisovatel zpracoval v něm procesní a exekuční právo v dnešní jeho, různými novellami změněné podobě, použil bohaté judikatury i literatury mezitím publikované, pozměnil tu a tam i systematiku svého díla, ač v podstatě zůstává takou, jakou byla ve vydání prvním, někde přidal, jinde zkracoval i měnil, takže opravdu nejde ani jen o propracování nebo doplnění díla původního, nýbrž vlastně o dílo zcela nové. Význam jeho pro československé právníky spočívá nejenom v tom, že rakouské civilní právo procesní zůstává i u nás ve své podstatě nadále v platnosti, nýbrž i v tom, že spisovatel přihlíží i ke změnám našimi zákony na původním, z Rakouska převzatém právu předsevzatým, nezanedbává ani judikaturu ani literaturu, pokud mu byla jazykově přístupna.

V předmluvě zdůrazňuje spisovatel, že přidržuje se i nadále svého základního hlediska, spatřujícího v civilním procesním právu podstatný kus práva ústavního a ve všech jeho částech zařízení sloužící blahu lidstva (Wohlfahrtseinrichtung); odmítá pojmovou jurisprudenci a doktrinarismus ještě ostřeji než dříve, čerpaje — jak praví — z větší zkušenosti a z opětovného promyšlení problémů, o něž jde. Právě tak jako prázdny utilitarismus nebo pouhý doslovný výklad nemohou posloužit opravdu poznání práva a životu právnímu, neprospívají mu ani úvahy ryze nebo v podstatě jen pojmové.

Jak bylo již řečeno, podržuje i nové vydání v podstatě soustavu